

K24 2017

Jako posledních mnoho let, tak opět i letos jsem se rozhodl zúčastnit se mého oblíbeného ultracyklomaratonu K24. Jen letos pro změnu jsem se odhodlal to zajet na tandemovém kole s Tomášem Kráčalíkem, kterého jsem potkal v jednom z konkurenčních týmu (OSTRAVA) na Handy cyklo-maratonu 2016, který pořádá Héra Volf, Tomáš Pchálek a celá ta parta lidí okolo Cesty za snem.

A jak se již stalo špatnou tradicí posledních několika let, tak jsem přijel zase o hodinu později. Opravdu to nebylo proto, abych nemusel jet celých 24 hodin, ale prostě to zase nějak nevyšlo. Týmovi kolegové Marek Fajstavr, Martin Reithar a Ondra Zmeškal byli na místě naštěstí zavčas, takže se nám mohli patřičně vysmát. Jinak to bylo super. Tom si podstatně zvýšil svoje maximum, řekněme ztrojnásobil, a já zase nic neposouval. Tak snad příští rok přijedu o dvě hodiny dřív a konečně se taky někam posunu. Mimo jiné na tom tandemu je to pěkná hokna, i když to na pohled pěkně jede, tak člověk se fest nadře.

Pro vás, co Tomáše Kráčalíka neznáte, je to Borec (to velký B tam patří) který se fakt nebojí výzev a chce být plně do všeho zapojen, jako zdravý chlap a přes všechny obtíže, které ho potkaly, se nevzdává a dře ve sportu i v běžném životě tak, že každý z nás zdravých by se od něj mohl inspirovat. Po několika operacích nádoru na mozku, který mu tlačil na oční nerv (kvůli tomu vidí jak on sám říká jako ostříž) a minulý rok po velice nepříjemné nehodě na Handy cyklo maratonu v Bratislavě, úplně ochrnul na pravou část těla, ale i z toho se postupně dostává. Po půl roce po nemocnicích a rehabilitačních zařízeních a jeho vlastní svatbě zase šlape na kole. Ta pravá strana těla zatím není úplně v pohodě, ale s pomocí s nacvakáváním pravé nohy do spd jsme i na K24 ujeli slušných 312,4 km. Za mě klobouk dolů a hluboká úklona!

Je to Borec že?

Pavel Voříšek

